

Arrest

nr. 228 856 van 18 november 2019
in de zaak RvV x / IX

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat D. GEENS
Lange Lozanastraat 24
2018 ANTWERPEN

tegen:

de stad Antwerpen, vertegenwoordigd door de burgemeester.

DE VOORZITTER VAN DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Armeense nationaliteit te zijn, op 22 januari 2019 heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de burgemeester van de stad Antwerpen van 18 december 2018 waarbij een verblijfsaanvraag onontvankelijk wordt verklaard (bijlage 42).

Gezien titel Ibis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 30 september 2019, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 21 oktober 2019.

Gehoord het verslag van voorzitter G. DE BOECK.

Gehoord de opmerkingen van advocaat D. GEENS, die verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat B. HEIRMAN, die loco advocaat M. DAL verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

1.1. Via een op 12 september 2018 gedateerd schrijven diende verzoekster een aanvraag in om, met toepassing van artikel 9bis van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet), tot een verblijf in het Rijk te worden gemachtigd.

1.2. Op 18 december 2018 nam de gemachtigde van de burgemeester van de stad Antwerpen de beslissing waarbij verzoeksters verblijfsaanvraag onontvankelijk wordt verklaard. Deze beslissing, die verzoekster op 4 januari 2019 ter kennis werd gebracht, is gemotiveerd als volgt:

“In uitvoering van artikel 1/1 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen en van artikel 1/2, §§ 2 en 3 vierde lid, van het koninklijk besluit van 8 oktober 1981 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen,

wordt de verblijfsaanvraag die op 12/09/2018 door de hieronder geïdentificeerde betrokkene ingediend werd om de volgende reden onontvankelijk verklaard:

Betrokkene legt samen met zijn verblijfsaanvraag een beschikking dd. 28 augustus 2018 voor van het Bureau voor rechtsbijstand bij de Rechtbank van eerste aanleg te Antwerpen, waarin hem rechtsbijstand wordt toegekend voor het indienen van een aanvraag tot machtiging verblijf op grond van art. 9bis Vreemdelingenwet en de hieraan verbonden retributie.

Hieromtrent moet echter worden opgemerkt dat de stad Antwerpen tot op heden geen partij is in bovenvermelde zaak noch werd bovenvermelde beschikking aan de stad Antwerpen betekend. Derhalve is de beschikking dd. 28 augustus 2018 van het Bureau voor rechtsbijstand bij de Rechtbank van eerste aanleg te Antwerpen niet tegenstelbaar aan de stad Antwerpen.

Verder wordt vastgesteld dat betrokkene niet heeft bewezen dat hij de door hem te betalen retributie betaald heeft en wordt gewezen op wat volgt:

Artikel 664 van het Gerechtelijk Wetboek bepaalt: ‘Rechtsbijstand bestaat erin degenen die niet over de nodige bestaansmiddelen beschikken om de kosten van rechtspleging, zelfs van een buitengerechtelijke rechtspleging, te bestrijden, geheel of ten dele te ontslaan van de betaling van de (diverse rechten), registratie-, griffie- en uitgifterechten en van de andere kosten welke deze rechtspleging medebrengt. Hij verschaft aan de betrokkene ook kosteloos de tussenkomst van openbare en ministeriele ambtenaren onder de hierna bepaalde voorwaarden. Hij biedt de betrokkene tevens de mogelijkheid kosteloos bijstand te genieten van een technisch adviseur bij gerechtelijke deskundigenonderzoeken.

Artikel 665 van het Gerechtelijk Wetboek bepaalt: ‘Rechtsbijstand kan worden verleend: 1° voor alle handelingen betreffende vorderingen die voor een rechter van de rechterlijke orde, een administratieve rechtbank of een scheidsgerecht moeten worden gebracht of er aanhangig zijn; 2° voor handelingen betreffende de tenuitvoerlegging van vonnissen en arresten; 3° voor rechtsplegingen op verzoekschrift; 4° voor de proceshandelingen die behoren tot de bevoegdheid van een lid van de rechterlijke orde of waarbij een openbare of een ministeriele ambtenaar moet optreden. 5° voor procedures van vrijwillige of gerechtelijke bemiddeling, die geleid worden door een bemiddelaar die erkend is door de in artikel 1727 bedoelde commissie. 6 voor alle buitengerechtelijke procedures die opgelegd zijn bij wet of door de rechter; 7 voor de tenuitvoerlegging van authentieke akten in andere lidstaten van de Europese Unie in het kader van artikel 11 van richtlijn 2003/8/EG van de Raad van 27 januari 2003 tot verbetering van de toegang tot de rechter bij grensoverschrijdende geschillen, door middel van gemeenschappelijke minimumvoorschriften betreffende rechtsbijstand bij die geschillen, onder de in deze richtlijn bepaalde voorwaarden. 8° voor bijstand van een technisch adviseur bij gerechtelijke deskundigenonderzoeken’

Bij arrest van 29.11.2016 oordeelde het Bureau voor rechtsbijstand bij het hof van beroep te Gent: ‘Uit deze richtlijn [2002/8/EG] en de omzetting ervan in artikel 665, 6° Ger.W. blijkt zonder enige twijfel dat (ook) met een buitengerechtelijke procedure een door de wet of de rechte voorgeschreven procedure wordt bedoeld die betrekking heeft op een geschil. Een aanvraag op grond van artikel 9bis van de Vreemdelingenwet is geen procedure met betrekking tot een geschil. Deze administratieve procedure tot het verkrijgen van een verblijf in België valt evenmin onder de andere gevallen omschreven in artikel 665 Ger.W.’

Artikel 668 van het Gerechtelijk Wetboek bepaalt het volgende: ‘Rechtsbijstand kan onder dezelfde voorwaarden worden verleend aan: a) vreemdelingen, overeenkomstig de internationale verdragen; b) onderdanen van een Lidstaat van de Raad van Europa; c) enig ander vreemdeling die op regelmatige wijze in België zijn gewone verblijfplaats heeft of die op regelmatige wijze verblijft in één van de lidstaten van de Europese Unie; d) alle vreemdelingen, in de procedures waarin is voorzien bij de wet betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen; e) alle vreemdelingen die op onregelmatige wijze in België hun verblijfplaats hebben onder voorwaarde dat zij een poging hebben ondernomen hun verblijf in België te regulariseren, dat hun vordering hoogdringend is en dat het gaat om vragen betreffende de uitoefening van een fundamenteel recht.’

Bij hetzelfde arrest van 29.11.2016 wees het Bureau voor rechtsbijstand bij het Hof van beroep te Gent erop: ‘Onder het woord ‘procedures’, zoals voorzien in artikel 668, d) Ger.W., moet ook hier worden verstaan: een wijze van regeling van een geschil. De bewoordingen van dit artikel laten naar het oordeel van het hof niet toe rechtsbijstand op grond van artikel 668 Ger.W. uit te breiden tot de administratieve kosten verbonden aan een aanvraag tot een verblijf op grond van artikel 9bis van de Vreemdelingenwet.’

Gelet op bovenstaande, wordt de aanvraag tot machtiging tot verblijf onontvankelijk verklaard.

Naam: [D.]

Voornaam: [H.]

[...]

Nationaliteit: Armenië

[...]

Dit is de bestreden beslissing.

2. Over de rechtspleging

Aan verzoekster werd het voordeel van de kosteloze rechtspleging toegestaan, zodat niet kan worden ingegaan op de vraag van verweerder om de kosten van het geding te haren laste te leggen.

3. Onderzoek van het beroep

De Raad dient ambtshalve te onderzoeken of de bestreden beslissing werd genomen door de hiertoe bevoegde overheid. De bevoegdheid van de steller van een bestuurlijke beslissing raakt immers de openbare orde (RvS 11 juli 2013, nr. 224.332).

Het staat vast dat de in casu bestreden beslissing werd genomen door een gemachtigde van de burgemeester van de stad Antwerpen.

In de bestreden beslissing wordt verwezen naar artikel 1/1 van de Vreemdelingenwet en naar artikel 1/2, §§ 2 en 3, vierde lid van het koninklijk besluit van 8 oktober 1981 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: het koninklijk besluit van 8 oktober 1981). De Raad merkt op dat in artikel 1/1 van de Vreemdelingenwet niet kan worden gelezen dat een burgemeester of zijn gemachtigde bevoegd is om een aanvraag om machtiging tot verblijf onontvankelijk te verklaren omdat de aanvrager geen retributie betaalde. In het artikel 1/2, § 2 van het koninklijk besluit van 8 oktober 1981 was wel bepaald dat indien de aanvrager geen betalingsbewijs aanbracht *“de overheid die bevoegd is om de verblijfsaanvraag in ontvangst te nemen of er een beslissing over te nemen”* de verblijfsaanvraag onontvankelijk kon verklaren. Het koninklijk besluit van 16 februari 2015 tot wijziging van het koninklijk besluit van 8 oktober 1981 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen waarbij het artikel 1/2, § 2 in het koninklijk besluit van 8 oktober 1981 werd ingevoerd werd evenwel bij arrest nr. 245.404 van 11 september 2019 door de Raad van State vernietigd. Artikel 1/2, § 2 van het koninklijk besluit van 8 oktober 1981 dient derhalve te worden geacht nooit te hebben bestaan. Verweerder laat verder ter terechtzitting na enige andere bepaling aan te geven waaruit zou kunnen worden afgeleid dat een gemachtigde van de burgemeester van de stad Antwerpen bevoegd is om de bestreden beslissing te nemen. De Raad kan bijgevolg slechts vaststellen dat niet blijkt dat de gemachtigde van de burgemeester van de stad Antwerpen bevoegd was om de bestreden beslissing te nemen.

De vaststelling dat de bestreden beslissing werd genomen door een hiertoe onbevoegde persoon volstaat om over te gaan tot de vernietiging van deze beslissing.

4. Korte debatten

De bestreden beslissing wordt vernietigd. Er is grond om toepassing te maken van artikel 36 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen. De vordering tot schorsing, als accessorium van het beroep tot nietigverklaring, is zonder voorwerp.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De beslissing van de gemachtigde van de burgemeester van de stad Antwerpen van 18 december 2018 waarbij een verblijfsaanvraag onontvankelijk wordt verklaard wordt vernietigd.

Artikel 2

De vordering tot schorsing is zonder voorwerp.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op achttien november tweeduizend negentien door:

dhr. G. DE BOECK,

voorzitter

dhr. T. LEYSEN,

griffier

De griffier,

De voorzitter,

T. LEYSEN

G. DE BOECK